

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—739.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO ŚL., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Puławskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dębińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TARNÓW, Zabielska 7; TARNOPOL, Pasaż Adlera 8, tel. 90; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 101. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 marca 1933 r. w sprawie statutu „Polskiego Eksportu Naftowego”.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

101.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 marca 1933 r.

w sprawie statutu „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Na podstawie art. 1 punkty a), c), g), h), j) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) i w związku z ostatnim ustępem § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. w sprawie przymusowej organizacji obrotu zagranicznego olejem skalnym i produktami naftowymi (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) — zarządzam, co następuje:

1. Wydaję załączony do niniejszego statutu organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy”.

§ 2. Statut ten obowiązuje z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Czynności swe, określone w części III statutu, rozpocznie „Polski Eksport Naftowy” z chwilą wpisania go do właściwego rejestru handlowego.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Dr. F. Zarzycki.*

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 31 marca 1933 r. (poz. 101).

STATUT

organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy”, powołanej do życia rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1932 r., w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306).

Część I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Nazwa, siedziba, osobowość prawna.

§ 1. Nazwa organizacji brzmi: „Polski Eksport Naftowy”.
Siedzibą „Polskiego Eksportu Naftowego” jest Lwów.

„Polski Eksport Naftowy” posiada osobowość prawną, z odpowiedzialnością ograniczoną do

majątku organizacji, bez odpowiedzialności uczestników za jej zobowiązania.

„Polski Eksport Naftowy” może nabywać wszelkie prawa, zaciągać wszelkie zobowiązania, wnosić skargi i być pozywanym.

„Polski Eksport Naftowy” podlega wpisaniu do właściwego rejestru handlowego i z chwilą wpisu rozpocznie czynności, określone w części III statutu.

Cele organizacji.

§ 2. Celem „Polskiego Eksportu Naftowego” jest regulowanie, na zasadzie centralizacji, w myśl artykułu 1 punkt c) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) i rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) — całkowitego obrotu zagranicznego tak olejem skalnym, jak i produktami naftowymi.

Dla przeprowadzenia tego zadania „Polski Eksport Naftowy”:

a) oblicza i oznacza ilości produktów naftowych, które mają być w danym okresie przez uczestników z ich wytwórczości wydzielone do eksportu (ustalanie masy eksportowej),

b) dokonywa czynności, związanych z eksportem i importem oleju skalnego (ropy) i produktów naftowych, w sposób przewidziany w postanowieniach niniejszego statutu,

c) dokonywa wszelkich czynności, w statucie niniejszym określonych, a zmierzających do stwierdzenia cen krajowych i eksportowych poszczególnych produktów naftowych, a to w związku z §§ 10 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754),

d) kontroluje wykonywanie przez uczestników ich obowiązków, wynikających z powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r., wydawanych na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) i powołanego rozporządzenia dalszych rozporządzeń i zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu, dotyczących obrotu zagranicznego, oraz szczególnych postanowień niniejszego statutu,

e) bierze, w razie potrzeby, udział w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego produktami naftowymi i zakłada oddziały tak w kraju, jak i zagranicą,

f) dokonywa potrzebnych czynności administracyjnych w myśl postanowień niniejszego statutu,

g) wykonywa wszelkie inne czynności, które okażą się potrzebne lub wskazane, dla należytego zrealizowania celu organizacji w pierwszym ustępie określonego.

Uczestnicy organizacji.

§ 3. Uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” są wszystkie, znajdujące się na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazolinowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw naftowych, których łączny przerób ropy nie przekracza 1.000 tonn, lub łączna wytwórczość gazoliny 300 tonn w roku kalendarzowym — i te jednak przedsiębiorstwa stają się uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” z dniem, w którym ich przerób ropy w danym roku kalendarzowym przekroczył 1.000 tonn, względnie w którym wytwórczość gazoliny przewyższyła 300 tonn.

Przedsiębiorstwa rafineryjne, niekorzystające z przywilejów, wynikających z §§ 9 i 10 rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), które oddały swoją ropę w przeróbkę do zakładu rafineryjnego innego przedsiębiorstwa, pozostają uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” z wszystkimi obowiązkami i prawami w odniesieniu do tych ilości produktów, które zostały uzyskane z ropy oddanej do przeróbki.

Gdy przedsiębiorstwo nie jest prowadzone przez właściciela, lecz przez dzierżawcę, lub inną

osobę, która posiada prawo bezpośredniej dyspozycji produktami, które wytwarza, prawa i obowiązki uczestnika wykonują wyżej powołane osoby.

W razie wątpliwości, kto reprezentuje prawa i obowiązki danego przedsiębiorstwa, uważa się za uprawnionego zastępcę przedsiębiorstwa tę osobę, która została zgłoszona właściwej władzy przemysłowej.

Obowiązki i prawa uczestników.

§ 4. Uczestnicy obowiązani są do: przestrzegania postanowień niniejszego statutu i do wykonywania zarządzeń organów „Polskiego Eksportu Naftowego”, na podstawie statutu wydanych; udzielania wszelkich wyjaśnień, żądanych przez organy „Polskiego Eksportu Naftowego”, i poddawania się ich kontroli, zarządzanej w ramach statutu, oraz umożliwiania w tym celu korzystania ze swych laboratorjów i personelu, a to zarówno na miejscu w przedsiębiorstwach, jak i gdziekolwiek się znajdujących.

Pozatem uczestnicy „Polskiego Eksportu Naftowego” obowiązani są do podporządkowania się wszelkim zarządzeniom Komisarza Rządowego, wydanym w ramach jego kompetencji i uprawnień.

Wszelkie inne obowiązki, oraz prawa uczestników normują szczegółowe przepisy dalszych paragrafów niniejszego statutu.

Majątek.

§ 5. Majątek „Polskiego Eksportu Naftowego” stanowią wszystkie nabyte przez niego nieruchomości i ruchomości, należytości i fundusze gotówkowe, pochodzące z opłat na jego rzecz czynionych (§ 6).

Budżet i koszty utrzymania.

§ 6. Organizacja „Polski Eksport Naftowy” nie jest obliczona na zysk i funkcjonuje na podstawie corocznie uchwalanego przez Radę Nadzorczą, a zatwierdzanego przez Ministra Przemysłu i Handlu, na wniosek Komisarza Rządowego, budżetu.

Budżet składa się z dwóch części: administracyjnej, określającej koszty administracji „Polskiego Eksportu Naftowego” i nadzoru rządowego nad organizacją — oraz handlowej, określającej koszty, związane z czynnościami handlowymi „Polskiego Eksportu Naftowego” w zakresie eksportu i importu.

Koszty utrzymania organizacji ponoszą jej uczestnicy drogą:

a) opłat, nałożonych na uczestników w myśl artykułu 4 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306),

b) zwrotu kosztów, związanych z czynnościami handlowymi w zakresie eksportu i importu.

Opłaty przewidziane pod punktem a) idą na pokrycie budżetu administracyjnego, a pod punktem b) — na pokrycie budżetu handlowego.

Do wnoszenia opłat wymienionych w punkcie a) obowiązani są wszyscy bez wyjątku uczestnicy „Polskiego Eksportu Naftowego”, a do wymienionych w punkcie b) ci tylko, którzy w transakcjach eksportowych i importowych faktycznie biorą udział.

Sposób obliczania opłat z tytułu punktu a) ustala paragraf następny, a z tytułu punktu b) § 74 niniejszego statutu.

§ 7. Opłaty wymienione w punkcie a) § 6 obliczane są w granicach budżetu administracyjnego dla wszystkich uczestników równomiernie, proporcjonalnie do masy eksportowej każdego, określanej w tonnach. Opłaty te wnoszone są kwartalnie zgóry.

Gdyby okazało się, że opłaty preliminowane nie wystarczają na pokrycie wydatków, winien być uchwalony dodatkowy budżet i podany do zatwierdzenia, jak poprzednio, oraz winny być obliczone dodatkowe opłaty, zgodnie z paragra-